Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

Quia dum illum ex puerſa voluntate obtinere ea q̄ mundi ſunt intuetur: ipſe ad amorē celeſtiū robuſtius ſtringitur. Et mundis mani. Quia videns peruerſoꝝ terrenā gloriā· tanto amplius tpalia deſpicit: quāto hec habere etiam malos cernit. Igitur vos oēs cō. ꝛc. Poſtq̄ exteriores prouectus maloꝝ· bonoꝝ vero interiores intulit· exhortatur electos vt conuertantur deſerendo mala: ⁊ veniant bona faciēdo. Et nō inueniā in vo. ꝛc. Conuerſionē eoꝝ deſiderans exoptat· ne vllum ſapientē in eis inueniat, ac ſi dicat: Stulti eſſe apud vos diſcite· vt ī deo vere eſſe ſapientes valeatis. Dies mei tranſ. Dies pſperitates. Cogitationes cor torquentes· curam terrene felicitatis dicit· q̄ quāto grauius electos premunt· tanto ſubtilius a iudice rationes de ipſis cogitant exquiri· he cogitatiōes cū ipſa terrena felicitate diſſipantur. Noctem verte· in diē. Diſſipate cogitationes noctem in diez vertunt: q: iuſtis non nunquā amplius placet ex aduerſitate mala perpeti: q̄z ex proſperitate terrene diſpenſationis cura fatigari. Et rurſuz poſt tene. Lux pꝰ tenebras ſperatur: q: poſt noctē vite pſentis eternū lumen proſpicitur. Si ſuſtinuero. Priores lācti ⁊ ſuſtinere aduerſa poterant: ⁊ tū ex corporib' educti ab inferni locis liberari nō poterant. Tunc vero homo lectulum ſuū in tenebris ſtrauit: qū lumen iuſticie perſuaſori conſentiendo deſeruit. Et q: in inferno iuſti tenebantur· ⁊ tamē ex ppꝛijs actib' ſupplicia nō habebant: quaſi in tenebris ſtrauiſſe lectulum ē ī inferno ſibi requiem pparaſſe. Putredini dixi.

ſuſcitabitur. Et tenebit iuſtus viā ſuā: ⁊ mundis manibus addet for-
ſ fide vel a malo.
titudinē. Igit vos om̄s cōuertimi-
ſ ope vel bene agendo. ſ vtinam.
ni ⁊ venite: ⁊ non inueniam in vo-
† ſ poſt quietis ocia pſecutio redit· ⁊ cū felicitas
bis vllum ſapientē. † Dies mei tran-
tranſit: cura terrene diſpoſitionis que aliquo mō ab eternis retrahit in electis ceſſat.
ſierunt: cogitatōnes mee diſſipate
ſ qui celeſtia petit· torqueri ſe dicit· dum de imis agere cogitur· vnde aduerſitatē leitie ducit, pꝑter quietē cordis· ⁊ hoc eſt, nocē ver· in diē.
ſunt· torquentes cor meū. Noctez
ſ q: viciſſim pſpera ⁊ ad
verterunt in diem: ⁊ rurſuz poſt te-
uerſa alternant. ſ ſed ⁊.
nebras ſpero lucē. Si ſuſtinuero
ſ q: nondū venit qui educat. † ſ q: nondū vi
infernus domus mea ē: ⁊ in tene-
det ibi ſpeciē creatoris. † ſ ſed q: hoc ex pena ī
bris ſtraui lectulum meū. † Putre-
firmitatis venit ipſam infirmitatē ſubdit.
dini dixi: pater meꝰ es: mater mea
⁊ ſoror mea vermibus. Ubi ē ergo
† ſ in his languoribus vel doloribus. † ſ exprimit deſiderium ardens.
nūc † preſtolatio mea: ⁊ † patientiā
† ſ dilationis dāna ſubdit. qd̄ dixerat voce dolo
meam quis conſiderat: † In pfun-
ris ingeminat. † ſ oīa· i· anima· quia ibi totus eſt: vbi ſentire poteſt qd̄ recipit. vel om̄es labores om̄e qd̄ egit: vnde ibi merces· vnde ſubdit
diſſimum infernū deſcendent † oīa
† ſ ſed ſ hoc nō tam p ſe q̄z vt nos timere faciat dicit ſ ſine iudicio mentis qd̄ tu habes † ſ hoc
mea. † Putaſne ſaltē ibi erit † re-
deſiderat: ſed dubiū eſſe oſtendit
quies michi:

C. XVIII.

Putredinē patrē dicit q: om̄is hō ab origine iam viciata deſcēdit. Mater vero ⁊ ſoror vermes: quantū ad materiā corruptibilis carnis: q: ⁊ de putredine proceſſimus· ⁊ cuz putredine venimus quā portamꝰ. Vel mater natura· ⁊ cōſuetudo ſoror vocat: q: ab illa cū iſta ſumus· que videlicet mater ⁊ ſoror vermes ſunt: q: ex natura corruptibili ⁊ conſuetudine pꝰuerſa cogimur· vt quaſi quibuſdā vermibus· ſic īquietis cogitationib' in mente fatigemur. Ubi eſt ergo nūc p. m. Preſtolatio iuſtoꝝ xp̄s: quē quandoq̄z venturū nouerant: ſed venire citius querebāt. vnde hic additur nunc. Et patiam meā quis con. Patientiā iuſtoꝝ deus cōſiderat· ſed q̄ſi non cōſiderare dicit ad votū deſiderij minus citius apparere ⁊ prolixiora tpa diſpenſatōis ſue gratiā differre. In profundiſſimū infer. deſ. Ante mediatoris aduentū iob ī infernuz deſcenſurus erat: ſed quomō in pfundiſſimū: An ſupiora loca inferi profundiſſimū infernuz vocat: Nam quantū ad celſitudinē celi: aer iſte infernꝰ eſt· quantū ad eiuſdē aeris altitudinē terra que inferius iacet· ⁊ īfernus ītelligi ⁊ profunduz pōt quantū vero ad altitudinē terre: illa loca inferni q̄ ſuperiora ſunt alijs receptaculis inferni· hoc loco profundiſſimum infernū dicit. Omnia autē ſua illuc deſcendere dicit· quo ſola anima eius deſcenſura erat· q: qd̄ ex ſe ī terra deſerit· vſq̄z quo ad incorruptōem redeat. ſe non eſſe ſentit. Vel ī inferno oīa deſcendunt: q: laboꝝ omniū retributio adhuc ī ſola inferni quiete recipi preſtolabatur. Putaſne ſaltē ꝛc. Penſandū eſt quis noſtrum de requie ſecurus ſit· ſi de ea trepidat ⁊ ille cuius virtutis pconia· ⁊ ipſe iudex qui percutit clamat.

C. XVIII.

Uſq̄z ad quē fi· ver· iac· Beatū iob in ſuperbiam aſtruit erupiſſe· quē fatetur verba iactare. Intellige prius. Signat quanta elatōe tumuerat: qui iob loqui qd̄ nō ītelligeret putabat. Quare reputati ſu. Humane mentis eſt ppꝛiū· hoc ſibi fieri ſuſpicari qd̄ facit. Arbitratur enī ſe deſpici qui bonos deſpicere cōſueuit· ⁊ ex ſuſpitione cōtemptꝰ ad indignatōem pſilit: et contumelias ingerit. Quid perdis animā t. Reprobi zelum rectitudinis vel ſpūalē gratiam ſancte pdicationis inſaniā furoris eſtimant: quo perire fidelium aīas arbitrātur. Nūquid propter te dere. Eccleſia dicit q: non niſi ī ſe veraciter colatur deꝰ ⁊ ibi tātū ſit ſalus. At cōtra heretici· ſi hoc ē verum: omnis terra a deo eſt derelicta: quā nos multi vbiq̄z incolimus. Quaſi· extra te eſt nobis deus: ⁊ ſalus vel. Nūquid pꝑter te Id ē· vt quiſq̄s extra te fuerit: minime ſaluetur. Et transferentur ru. ꝛc. Rupes hereticī vocāt quos ſublimibus excedere ſenſibus eſtimant: quos pꝑter vocem eccleſie negāt de loco ppꝛio trāſferri: qm̄ tales humilibus cōſentire renitunt. Reprobi aduerſa eccleſie videntes in arrogantiā iuſticie erigūtur quaſi iuſti p culpa patiātur. Vn̄ iſte flagellis iob inſultat· vn̄ ſubdit. Nōne lux impii extin. Hoc dici de impio recte potuit: cōtra ſanctū non debuit· lucez pſperitatem pſentis vite dicit.

Reſpōdens aūt baldath ſuites dixit: Uſ-
† ſ de iactantia primo arguit· poſt de impietate.
q̄z ad quē finem verba † iactabis:
ſ que dicis. ſ tunc.
Intellige prius: et ſic loquamur.
ſ enim. ſ a te. † ſ ſine iudicio mētis qd̄ tu
Quare reputati ſumus vt † iumēta
habes.
⁊ ſorduimus corā te: Quid pdis
† ſ quaſi furor ſit quidquid cōtra eū eſt.
animā tuam in † furore tuo: Nun-
ſ a deo.
quid propter te derelinquet terra
ſ quaſi nunquid noſtri doctores dimittent ſua p tuis· non· quia mala que pateris pbāt te iniquū.
⁊ transferentur rupes de loco ſuo:
ſ hoc ſi de preſenti vita dicit fallit· ſi d̄ fine impij verificatur.
Nonne lux impij extinguetur: nec
ſplendebit flama ignis eius: Lux
obtenebreſcet in tabernaculo illiꝰ
⁊ lucerna que ſuper eū ē extinguet
ſ et tunc· ſ etiā hic ne ad bona redeant
Artabuntur greſſus virtutis eius
⁊ precipitabit eū conſilium ſuum.
Immiſit eni in rete pedes ſuos: ⁊
† ſ exequitur obligatōez· i· vſq̄z ad finē vita i culpa cōſtringitur· vn̄ deſperās ad peiora ſuccēditur
in maculis eiꝰ ambulat. † Tenebit
planta illius laqueo: ⁊ exardeſcet
† ſ impio ſitire eſt huius mundi bona cōcupiſcere. ſ dum dyabolus peccatis obligat mortem peccantis ſitit.
contra eum † ſitis. Abſcondita eſt

Sz lux impij extinguit: q: fugitiue vite proſperitas cum ipſa terminatur. Nec ſplendebit fla· i· e· Ignē dicit feruorē temporalium deſiderioꝝ· cuius flama eſt decor· vel poteſtas exterior q̄ de interno eius ardore procedit· ſed non ſplendebit· q: in die exitus omnis exterior decor ſubtrahitur. Lux obtene· in taber. Aliquādo triſticiā tenebras lucem gaudium accipimꝰ. Lux ergo ī tabernaculo īpij tenebreſcit: q: in eiꝰ cōſcia gaudiū qd̄ de tempalib' fuerat deficit. Et lucerna que ſu· eū ē ex. Lucerna lumen in teſta eſt· lumen ergo in teſta gaudium in carne. Lucerna ergo que ſup eum eſt extinguitur: q: cum malorum ſuoꝝ retributio impium ſequit: in eius mente gaudiū carnale diſſipat. Bene aūt non que apud eum ſed q̄ ſuper eum eſt dicit: quia iniquoꝝ mentem terrena gaudia poſſident. Artabuntur greſſus vir. ꝛc. Quia vires malicie eius q̄s nunc exercet: poſtmodum pena cōſtringet Et precipitabit eū cō· ſ· ꝛc. Habet nunc conſiliū iniquus· pſentia appetere· eterna deſerere: ſed ſuo cōſilio precipitatur: quia per hoc in eterni ſupplicij tenebras mergit. Immiſit enī in rete. ꝛc. Qui pedes in rete mittit nō cum voluerit eijcit. Sic q̄ ī peccatis ſe deijcit: nō mox cū voluerit ſurgit. Et in maculis eiꝰ am. Qui ī maculis retis ambulat· greſſus ſuos ambulando īplicat· ⁊ cū ſe expedire ad ambulandū nitit: ne ambulet obligat. Tenebitur planta ꝛc. Quia videlicet ſtringet finis ī peccato. Et exardeſcet cō. eū. q: quo ſe.